

बंधनेषु बंधनागारेषु संयतांबद्धाः ॥ ३३ ॥ तत्प्रयुक्तामद्वधाय तत्प्रेरिताः ॥ ३४ ॥ एतया शंकया मद्वधाय बालिप्रेरितत्वशंकया नोपसर्पामि नोपासर्प ॥ भये यत्किंचिद्भयप्राप्तौ विभ्यति सर्वतएवेतिशेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ संक्षेपस्त्वेषइत्येतच्छब्दार्थः समेज्येष्ठइति ॥ ३८ ॥ तद्विनाशोपीति ॥ यद्यपि भ्रातृनाशोदुःखाय तथापि अनंतरं संप्रतिविद्यमानं मे दुःखं तद्विनाशोएव प्रमृष्टंस्यात् ॥ अपिरेवार्थे ॥ तदेवाह ॥ सुखमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तन्निमित्तं तत्त्वतःश्रोतुमिच्छामीत्यन्वयः ॥ ४१ ॥

हताभार्याचमेतेनप्राणेभ्योपिगरीयसी ॥ सुहृदश्चमदीयायेसंयताबंधनेषुते ॥ ३३ ॥ यत्नवांश्चसदुष्टात्मासद्विनाशायराघव ॥ बहुशस्तत्प्रयुक्ताश्चवानरानिहतामया ॥ ३४ ॥ शंकयात्वेतयाहंचदृष्ट्वात्वामपिराघव ॥ नोपसर्पाम्यहंभीतोभयेसर्वेहिविभ्यति ॥ ३५ ॥ केवलं हि सहायामेहनुमत्प्रमुखास्त्वमे ॥ अतोहंधारयाम्यद्यप्राणान्कृच्छ्रगतोपिसन् ॥ ३६ ॥ एतेहिकपयःस्निग्धामारक्षंतिसमंततः ॥ सहगच्छंतिगंतव्येनित्यंतिष्ठंतिचास्थिते ॥ ३७ ॥ संक्षेपस्त्वेषमेरामकिमुक्त्वाविस्तरंहिते ॥ समेज्येष्ठोरिपुभ्रातावालीविश्रुतपौरुषः ॥ ३८ ॥ तद्विनाशोपिमेदुःखंप्रमृष्टंस्यादनंतरं ॥ सुखंमेजीवितंचैवतद्विनाशनिबंधनं ॥ ३९ ॥ एषमेरामशोकांतःशोकार्तेननिवेदितः ॥ दुःखितः सुखितोवापिसख्युर्नित्यंसखागतिः ॥ ४० ॥ श्रुत्वैतच्चवचोरामःसुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ किन्निमित्तमभूद्वैरंभ्रातुरिच्छामितत्त्वतः ॥ ४१ ॥ सुखंहिकारणंश्रुत्वावैरस्यतववानर ॥ आनंतर्याद्विधास्यामिसंप्रधार्यबलाबलं ॥ ४२ ॥ बलवान्हिममामर्षःश्रुत्वात्वामवमानितं ॥ वर्धतेहृदयोत्कंपीप्रावृट्कालिकोवेगइवांभसः ॥ ४३ ॥ हृष्टःकथयविस्रब्धोयावदारोप्यतेधनुः ॥ सृष्टश्चहिमयाबाणोनिरस्तश्चरिपुस्तव ॥ ४४ ॥

तव तेन वैरस्य कारणं श्रुत्वा युवयोर्बलाबलंचश्रुत्वानंतर्यात् तदनंतरोत्पन्नविमर्शात्संप्रधार्य निश्चित्य हिनिश्चयेन तव सुखं त्वत्सुखसाधनं बालिवधं विधास्यामि ॥ ४२ ॥ अंभःसंबंधी प्रावृट्कालिकोवेगइव मे अमर्षोवर्धते ॥ ४३ ॥ यावदारोप्यते आरोपयिष्यामि सृष्टोविसृष्टः रिपुर्निरस्तश्च समुच्चयालंकारः व्यंग्यातिशयोक्तिश्च ॥ ४४ ॥